

3

riuerrant, pass'Adam i Eva, del servir de la riba al prostar de la badia, ens hi porta per un commòdic vicus de recerculació al castell de Howth i Environs.

Sir Tristram, violer d'amores, des del curtmart no havia passancara rearribat de Nord Armòrica a aquesta banda –el collat itshme de l'Europa Menor- per a rhostilitzar la seva guerra penisolada: no s'havien els rocs del topsòguer vora l'Oconee exagerat ells mateixos al garabaró del Comtant de Laurens mentre anaven doublant el seu meripén tota l'estona: ni una veu apirtada cramava mishe mishe per a taotauf tauetspedre: no encara, encara que poc despresa, una pela de cabrit va sodomar un orbblan vell isaac: no encara, encara que tot és fat a les vanefires, hi havia unes polposes germanes que escaïraren amb undoble natanijoe. Put un poc de la malta del papà que en Jhem o en Shen havien dentlaborat per l'arclàmpada i el falble crepuscle del tzarc de Sant Martí s'havia de veure pertot a l'aiguacara.

La caiguda (bababadalgharaghtakamminarronkonnbronntonneronntuonnthunntrovarrhounawnskawntoohoohordenenthurnuk!) de qui havia sigut un inflaust salmònic és redita d'hora al llit i tard al món anant a través dels jocscalars cristians. La gran caiguda de l'ou mur dougué improvistament la pftjschute d'en Finnegan, home amb dos ous, i el sou propi capballat promte n'envia una d'unquisidora a l'oest al perquest del seu dit, dit, dit: i el seu llocrodet és al parc on s'hi han deixat figues a en pau descansar sobre el verd des que, per primera vegada, els diablins estimaren els lívvids.

4

El que s'encontra aquí, voluntats en contra d'esclavatgen, ostresgots estrangangulant visigdods! Brékkek Kékkek Kékkek Kékkek! Kóax Kóax Kóax! Ualu Ualu Ualu! Quaouauh! On els partisans d'en Badelaires encara hi són per a matemanar en Malachus Micgranyes catampeltant la camibalística de n'Al·lbot del Cap Copat. Assedetjats i riarborats. Culfill, sigues ma prole! Sangllorcens, salve! Armes atrauen ab larmes, aterridor. Killykillkilly: batall, batall. Els alcasos que abreguin, els alcàsors airats i ventilats! Els bidimetoloves impol·lits pels tegotetabsolvers! El vertader sentiment per la seva capallera amb la veu forrta del esau fals sanglop! O aquí aquí com calent erra amb el crepolscle el pare dels fornicadors però, (O mes estrelles brillants i mon cos!) com havien estendès al més alt cel el celsigne del suau anunci! Prò was iz? Isolta? N'estem parats? Els vells roures ara rauen en pau nomobstant els oms creixen om les cendres s'assossequen. Phalla si vols però t'has d'aixecar: ara no cal que la pharsa del nunent arribi a un consethudinari secular phinal.

El Bygmester Finnegan, de la Mà Títilllant, d'homes francs maçó, vivia a la més immarginable i gran via en el seu joncós llocarret pels mansuatges abans que els jutges josuens ens haguessin donat els nomsbres o els Helvítics haguessin comès deuteronomia (un dia va junirse draconianament el cap en una tina per tal d'alavar el futur dels seus fats però suaument la va llavar de nou, i pel poder de Moisès, l'aigua s'eviparà i totes les guinnessis trobaren el seu èxode així que això hauria de mostrar-vos com de pentatèutic n'era, el paio!) i durant uns anys estrambòtics aquest home de Déu apilà ciment i edificis sobre la Torre Torrada, edufici supra edufici per als estadants sobre els estudaris del riu d'Engroc. Amb sa pica xica dona Anneta

abraonà la xica criatura. Amb el seu ca bell a les mans pallhereta't en ella. Soví balbulós, mitra'l cap, paleta de bona empunyadura i amb tocats ivorioliats que glantia habitacularment, com en Haroun Childeric Eggeberth caligulava a partir dels múltiples l'altotud i la maltitud fins que va veure per la nitllum del licor on va néixer, el cap rodó de la seva talaia que en altres dies havia d'erigir-se a obra vista (johicant!), una herba de preatret en un gratacels d'una alça entorrament repgunant, eriginant del

5

no-res i celescalant els Himmals i demés, jerarquitectels, amb un esbarzer ardent a l'apex de la seva torre de babel ni amb lladres o'tulis clitmant per aquí i bots i abatrats per allà.

Primer de tot, li cal un nom on dur les armes: Wassaily Booslaeugh de Riesenborg. El seu escut huràldic, de sinoble amb ancil, troublant, argent, un cabromcle, perseverant, hòrrid, cornat. El seu escut fessat, arquers tensats, heli, de segon. El licor és per al campareol que meretreixi la seva aixada. Hohohoho, Mister Finn, acabarà tornant a ser Mister Finnagain! Adés algun motí i, O, sou vi! Vigília diumenja i, ah, sou vinagre! Hahahaha, Mister Funn, tornarà a ser finat!

Llavors què amb l'agent que aquell dijous tragòdic ens va dur aquest nebocci municipal del pecat? La nostra kaasa pública encara roclla en tant que testaudimoni de la borrasca de les seves arafates però també sentim a través d'eres successives el Chorausch des solador dels muezziulmans descalificats que va profanar la pedra capitombada dels cels. Sigueu amb nos en la nostra pugna per l'estreccitud, O Sostenidor, quan ens llevem i quan usem el curadents no sense abans haver-nos geperutat sobre el nostre escuirallit dins la nit i dins el fondre's dels astres! Ja que un assentiment al veinadirat és millor que una picada d'ullet al wabsent. D'altra islamabanda, ocwaswasos i daimurmuris del gènere àgure en escarnirs entre el dimonti i el mar egiptano. L'horbeiatallat el falgat decidirà. Llavors sabrem si el festí és un festivendres. Ella dins du el do de la vista i okaswuionalment paransament als ajudadors, la dona aerària. Socors! Socors! Potser havia estat un maó mal disparat, com alguns diuen, o potser va ser un col·lopose de les seves falses promisses, com altres ho havien vist. (Existeixen a hores d'ara mil i una històries, totes dites, del mateix). Però, tan veritagre com que Evat mossegà les falbes pomes sagres, (però i què amb l'horror wallhàllic dels rollrights, carhacks, stonengens, kistsvanes, albirstrams, fargobaules, autoquinotons, hipohobbis, carrestols, tornentaxes, megaphoggs, circs i cambres i basiliquiscos i aeropagodes i la cuasa i el murmur i el pelador en jaqueta i la puta de mecklenburk deixà calés i l'esquer d'en Merlinburrow i la seva vella patrina davantera, trau i tredi, i la seva

6

vara plaganegra a dotze penis la dotzena i els nubibusos lliscant pel Carrer de la Seguretatprimer i els derringibles atallalmoinant per la Cantonada de Tell-No-Tailor's i els fums i el conhort i el rebombori dels indígenes Romekeepers de la seva vil·la, llaragranadors, domallunàtics, durum i durum no facin murmur i tot l'enrenauf de totes les tauflades, una teulada per ai i un ris per ui però sota el pont seu tot neci) el pà·lid Phill es notà embriac. El seu balancap li pesava, el seu cap tremia. (Evidentment hi havia un mur en erecció) Dimb! Balbucejà des de l'escala. Damb! Va traspasar. Dumb! Mastabació, malsturbació, quan un hàmen esposa son or queda tot llarg. Per a que el vegi tot el món.